

slag. Derfor tillader jeg mig at anbefale Udvalgets Flertals Ændringsforslag under Nr. 1 og 2.

Alfred Christensen: Jeg nærer det Ønske, at Ed og Forsikring efter deres Form og Indhold skulle være i Stand til paa den højtideligste og stærkeste Maade at binde den vedkommende Person. At finde en Form, som vilde være i Stand til at afløse den nugældende Edsaflæggelse indenfor Retten, ganske uden Hensyn til den vedkommendes religiøse Standpunkt, var det store Edstema, som var under Debat, da vi første Gang havde Retsreformen til Behandling her i Tinget. Spørgsmaalet voldte saa mange Vanskeligheder, og den Løsning, som Folketinget endelig fandt, var saa utilfredsstillende, som man vel kan tænke sig, havde jeg nær sagt — jeg vil hellere sige: som man neppe kan tænke sig. Det er min Tro, at det er uheldigt, at vi aflægge Eder og Forsikringer efter forskellige Formularer. Jeg vil gerne bidrage mit til at bringe Eden ind under den samme Formular, hvad enten den aflægges indenfor eller udenfor Retten.

Jeg har derfor tilladt mig at stille Ændringsforslag, hvorefter Lovforslaget affattes paa en noget anden Maade end den af Udvalgets Flertal foreslaaede. Jeg vil kalde Loven: „Lov om Formen for Løfteed og delvis Afløsning af samme.“ Jeg vil have Lovforslagets § 1 affattet saaledes: Løfteed, der er foreskrevet i Grundloven, aflægges skriftlig under følgende Form: „... det lover og sværger jeg paa Ære og Samvittighed og ved alt, hvad der er mig helligt og dyrebart.“ Kun den sidste Tilføjelse er min egen: „ved alt, hvad der er mig helligt og dyrebart“. Naar enhver, hvad han end tænker og mener om forskellige religiøse Spørgsmaal, og hvilken Form for Religion han end bekender sig til, sværger ved alt, hvad der er helligt og dyrebart for ham, er der fundet den for ham mest bindende Form for Forsikring og for Ed, som kan tænkes.

I § 2 foreslaar jeg Forsikringen affattet paa lignende Maade: „Det lover og forsikrer jeg paa Ære og Samvittighed og ved alt, hvad der er mig helligt og dyrebart.“ Forskellen er kun den, at det ene Sted, hvor der er Tale om Eden, anvende vi Ordet „sværger“, og det andet Sted, hvor det drejer sig om en Forsikring Ordet „forsikrer“.

Jeg tror at handle ret i at stille dette Forslag, for at vi mulig, naar vi faa Retsreformen til endelig Vedtagelse, ikke atter skulle støde paa disse Hindringer, som vi fandt, da vi sidste Gang havde den under Behandling. Hvis det høje Ting vil give mig Ret deri, stemmer det for mine Ændringsforslag. Men efter alt, hvad der er gaaet forud for Diskussionen om denne Sag, gør jeg mig ikke meget Haab om at finde stort Tilhæng her i Tinget. Navnlig i den sidste Tid har jeg jo været vant til at være i Mindretal. Jeg beklager, hvis jeg atter maatte blive det denne Gang; men jeg er ikke ganske uforberedt derpaa.

Berntsen: Jeg vil meget anbefale Tingets ærede Medlemmer at følge Flertallet i denne Sag. Jeg tror, der er Trang til en Forandring i Formen for Edsaflæggelse. Jeg ved, der er mange Mennesker, der føle sig besværede over, at vor Lovgivning saa ofte kræver Edsaflæggelse, hvor en Forsikring om, at man redeligt og samvittighedsfuldt vil udføre sit Hverv, var fuldt tilfredsstillende og tilstrækkelig. For mit eget Vedkommende har jeg ikke mindre end 3 Gange af det Amtsraad, hvoraf jeg er Medlem, været udnævnt til at være med ved Ekspropriation af Jord til Jernbaner. Hver Gang maatte jeg op i Retten og aflægge Ed under de Former, hvorunder Edsaflæggelsen nu foregaar. Det oprører mig, det saarer mig, at den Myndighed, der beskikker mig, Amsraadet, ikke er tilstrækkelig til at kautionere for, at jeg eller hvem anden, der beskikkes, er en samvittighedsfuld og redelig Mand. At man end ikke kan aflægge en saadan Ed en Gang for alle, men hver Gang skal stedes til Edsaflæggelse, anser jeg i alt Fald for urigtigt, og det saarer mange alvorlige Mennesker.

Jeg tror derfor, det er paa Tide, at man gør en Forandring i dette Forhold. Jeg kunde ønske, at vor Lovgivning mere og mere blev indrettet saaledes, at man blev fri for disse hyppige Edsaflæggelser. Forholdet bliver i alt Fald mildnet en Del ved Vedtagelsen af dette Forslag, hvor Formen for Edsaflæggelsen bliver en anden end den nuværende, og da der er opnaaet Enighed mellem Flertallet og den højtærede Justitsminister om Forslaget i den Skikkelse, hvori Flertallet indstiller det, vil jeg meget anbefale det høje Ting at følge Flertallet og ikke Mindretallet.